

University of Groningen

Nursing in long-term institutional care

Tuinman, Astrid

DOI:
[10.33612/diss.149061474](https://doi.org/10.33612/diss.149061474)

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2021

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Tuinman, A. (2021). *Nursing in long-term institutional care: An examination of the process of care*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen.
<https://doi.org/10.33612/diss.149061474>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

DANKWOORD

“Taking a trip down memory lane” benadert het beste het schrijven van dit dankwoord want dit proefschrift was niet tot stand gekomen zonder de steun van belangrijke anderen.

Als eerste en bovenal veel dank aan mijn promotor emeritus prof. dr. P.F. Roodbol. Petrie, in 2008 trad ik toe tot de kenniskring van jouw lectoraat Verpleegkundige Innovatie en Positionering aan de Hanzehogeschool Groningen. Al snel waren er plannen om financiering aan te vragen voor een praktijkgericht onderzoek op het snijvlak van de verpleegkunde en het welzijn van ouderen. Twee onderwerpen die mij na aan het hart liggen. In de aanloop daartoe hebben we samen verschillende verpleeghuizen en zorgcentra bezocht. Dat betekende dat je je moest overgeven aan mijn rijkunsten. Stoïcijns maar met stijgende verbazing heb je dit ondergaan. Je hebt me de kans gegeven om te promoveren en bent al die jaren in me blijven geloven. Ik bewonder je zeer in hoe je je tot op de dag van vandaag inzet voor de verpleegkundige beroepsgroep en hoe je mensen de kans geeft om te groeien.

Veel dank gaat ook uit naar mijn copromotor dr. M.H.G. de Greef. Mathieu, strikt genomen had ik het zonder jou niet gered. Ik heb heel erg veel van je geleerd en dankbaar gebruik kunnen maken van jouw enorme ervaring op het gebied van onderzoek en ouderenzorg. Daarnaast was je m'n steun en toeverlaat als ik het even niet meer zag zitten. Ook al moet je het als promovendus echt zelf doen, bemoedigende woorden en daadwerkelijke hulp is heel belangrijk. Daar heb je ruimschoots in voorzien! “T het nog nooit, nog nooit zo donker west, of t wer altied wel weer licht” (Ede Staal), dat was dankzij jou. O ja, en ‘less is more’ zal altijd in mijn achterhoofd zoemen als ik schrijf ... behalve dan bij het dankwoord.

Dan prof. dr. E.J. Finnema, mijn tweede copromotor. Evelyn, heel hartelijk bedankt voor de prettige samenwerking en snelle feedback op het geschrevene. Je altijd positieve woorden zijn heel bemoedigend om weer verder te gaan als het even zwaar is. De ballon hoop ik nog eens te ontvangen. Op het moment van schrijven ben je net aangesteld als hoogleraar verplegingswetenschap en onderwijs bij het Universitair Medisch Centrum Groningen. Ik wens je in die baan heel veel succes.

Mijn speciale dank gaat uit naar dr. W.P. Krijnen voor alle begeleiding bij de statistiek. Wim, onvermoeibaar ging je door net zolang tot ik het wèl snapte. Omdat we een andere taal spreken, jij in cijfers en ik in letters, duurde dat soms even. Mijn ‘loopbaangesprek’ met jou aan het begin van de zomer van 2018 heb ik zeer gewaardeerd en heeft mede bijgedragen aan mijn overstap naar een andere baan.

Zonder de bijdragen van de co-auteurs drs. R.M.B. Nieweg en dr. W. Paans zouden de artikelen niet tot stand zijn gekomen. Wolter, bedankt voor het delen van je kennis en kunde met betrekking tot de het meetinstrument D-Catch. Het door jou ontwikkelde trainingsmateriaal

---

was zeer behulpzaam bij het trainen van de studenten. Roos, dankjewel dat je je opdracht om te fungeren als 'luis in de pels' zo serieus hebt genomen. Ik heb er veel aan gehad en je kritische blik en feedback hebben tot betere artikelen geleid.

Hartelijk dank ook aan de leden van de beoordelingscommissie prof. dr. A.L. Francke, prof. dr. J.P.H. Hamers en prof. dr. C.P. van der Schans voor het lezen en beoordelen van het proefschrift en jullie bereidheid om deel te nemen aan de oppositie.

Bijzondere dank ik ben ik verschuldigd aan de managers en het zorgpersoneel van de participerende instellingen. Het proefschrift ligt er dankzij jullie enthousiasme en bereidheid om aan het onderzoek mee te werken. Fijn dat ik een eindje met jullie heb mogen meelopen (letterlijk en figuurlijk). De gesprekken met jullie hebben mij inzicht gegeven in de kansen en bedreigingen van de dagelijkse zorgpraktijk. Dat de resultaten destijds hebben geleid tot veranderingen in die praktijk heeft me gesteund in het idee dat het onderzoek er echt toe deed. In het bijzonder wil ik de volgende mensen nog noemen: mw. B. Bruinsma, mw. M. du Clou, dhr. K. de Graaf, mw. A. Hiemstra en dhr. W. Scheeres.

Tevens bedank ik alle HBO verpleegkunde studenten die middels hun afstudeeronderzoek hebben bijgedragen aan de totstandkoming van dit proefschrift. De soms verre gaande bereidheid om mee te werken aan de onderzoeken heb ik heel bijzonder gevonden. Daarnaast zorgden de discussies over allerlei onderwerpen voor een band anders dan die van student-docent. Ik koester de momenten dat we samen hebben gelachen om situaties die zich voor deden tijdens de dataverzameling, zoals 'bewoner zoek' of 'gebit in wasmachine', om er maar twee te noemen.

Heel belangrijk in het promotietraject waren de data-assistenten K. van der Werf en W. Harmusial. Koos en Willem, avond aan avond zijn we bezig geweest met het invoeren van data in SPSS. Wat een klus! Saai werk, maar met een kopje koffie erbij en aan het eind een drankje hebben we het geklaard. Heel erg bedankt hiervoor.

Jenny Hill from American Pen, thank you for your professional editing of the manuscript of this dissertation. Arno Bakker en Jenny Luppens dank voor het geven van feedback op de Nederlandse teksten. Arno, wat een prachtig en (helaas) toepasselijk woord 'verdwaalzin'.

Naast het promotieonderzoek moest er ook nog gewoon gewerkt worden. Dan is het fijn dat er ondersteuning en belangstelling is van leidinggevenden en collega's. Op deze plek wil ik zowel mijn oud collega's van de Academie voor Verpleegkunde Hanzehogeschool als de nieuwe collega's van het team Leven Lang Leren hogeschool Windesheim daarvoor bedanken. Speciale dank aan mw. G. Buiten, mijn leidinggevende van de Academie voor

Verpleegkunde. Greet, ook al begreep je niet waarom ik zo nodig zo'n groot project wilde aangaan (je verklaarde me voor gek), de randvoorwaarden moesten goed zijn. Fijn dat ik mocht meedenken over mijn inzet waardoor ik de vrijheid hield om de tijd zelf in te delen.

Gedeelde smart is halve smart. Zonder de bemoedigende woorden van mensen die in hetzelfde schuitje zaten was het traject lastiger geweest. Samen tips en trucs uitwisselen en ook mopperen op begeleiders, co-auteurs, reviewers of jezelf was voor mij belangrijk om te weten dat ik er niet alleen voor stond. Speciale dank gaat daarbij uit naar de inmiddels gepromoveerde collega zorgonderzoekers: Coby Annema, Aeltjse Brinksma, Yvonne ten Hoeve, Gea Huizinga, Gonda Stallinga en Esther Sulkers. Dat er bij elke verhuizing weer een plekje voor me werd vrijgehouden heb ik zeer gewaardeerd! Gonda, we namen er niet altijd de tijd voor maar de gesprekken die we hebben gehad over onderzoek, classificatiesystemen en huis en tuin onderwerpen heb ik erg gewaardeerd. Daarnaast worden de 'jonge onderzoekers' van het lectoraat Healthy Ageing, Allied Health Care and Nursing heel erg bedankt voor de vele Goede Vrijdagen. In het begin voelde ik me een beetje een vreemde eend in de bijt vanwege het leeftijdsverschil. Echter, humor verbindt! Op deze plaats wil ik degenen met wie ik het meeste contact heb gehad nog even noemen: Edwin van Adrichem, Annemiek Bielderma, Manon Dontje, Thea Kooiman, Willemke Nijholt, Jan-Jaap Reinders, Martine Sealy en Ellen de Wit. Jullie zijn me allemaal voor gegaan in het behalen van de titel van doctor, maar ook ik ben nu niet langer een deel van de inventaris.

Waar de wegen met de begeleiders van het promotietraject scheiden, zullen de 'begeleiders' in mijn leven blijven. Zij zijn de constante factor. Als eerste mijn ouders die mij van kleins af aan hebben begeleid en me hebben geleerd door te zetten. Ik ben blij dat jullie dit nog kunnen meemaken en weet dat jullie heel erg trots op me zijn. Mijn broer René en schoonzus Judy. Thank you very much for the language corrections in the first article. Traditionally we will celebrate this 'dissertation milestone' with a bottle(s) of wine and lots of laughter!

Andere begeleiders op mijn levenspad zijn mijn paranimfen. Marian en Jolanda, we zijn al meer dan 35 jaar vriendinnen en delen lief en helaas ook steeds meer leed met elkaar. Ooit zijn we gezamenlijk gestart met de inservice verpleegkunde opleiding in het 'Willementje'. We liepen van het zusterhuis op onze sloffen over de interne afdeling om persoonlijke post op te halen bij de receptie van het ziekenhuis. Je kunt het je nu niet meer voorstellen hoe 'huiselijk' een ziekenhuis was. We hadden zelfs een 'huiskamer mevrouw' waar we 's avonds een kopje koffie konden drinken en TV kijken. Andere tijden.

Ellen Hennekens, Anja Lofvers, Alice Oldenburger en Jittie Wildeman jullie zorgden ervoor dat de blik ook naar buiten bleef gericht door etentjes, uitjes en weekendjes weg. Anja, heel erg bedankt voor de prachtige omslag van het proefschrift. Al weer jaren geleden heb je me

---

tijdens onze vele reizen leren *zien* in plaats van *kijken*. Dat is me altijd bijgebleven, en is verder verfijnd gedurende dit onderzoek.

En dan de allerbelangrijkste persoon in mijn leven, Willem. Aan jou is dit proefschrift opgedragen. Het zijn door het promotietraject voor ons beiden drukke jaren geweest, waarin steeds gezocht moest worden naar een balans tussen privé en werk. Je hebt me met raad en daad bijgestaan en was er altijd voor me! Jij, en niet te vergeten jouw (schoon)kinderen en kleinkinderen, zijn het allerbeste wat het leven me heeft gegeven. Mijn lief.

